

veksler for købesummen eller stilles anden betryggende sikkerhed.

Den risikodækning, der muliggøres efter paragraffens punkt 2 er mere vidtgående, end den, der kan opnås efter den gældende ordning, idet der ifølge forslaget også kan finde forsikring sted mod tab som følge af importstop i købers land eller som følge af, at udstedte importtilladelser inddrages. Denne udvidelse har derfor betydning i forbindelse med produktionsgarantier.

ad § 7.

Medens garanti efter § 5, jfr. § 6, forudsætter en afsluttet salgskontrakt, omhandler § 7 garantier, der sikrer eksportøren mod tab som følge af, at et planlagt salg af varer ikke har kunnet gennemføres.

Efter den gældende lovs § 2 C er der mulighed for at give garanti mod tab ved udsendelse af danske varer i konsignation til udlandet. Bestemmelsen i § 7 viderefører den hidtil gældende ordning, idet den dog også åbner adgang til at yde garanti i sådanne tilfælde, hvor varer udlægges i salgsøjemed på eget lager i udlandet.

Desuden giver reglen mulighed for at give garanti i forbindelse med andre salgsfremmende foranstaltninger i eksportøjemed. Bestemmelsen er udformet på grundlag af en i betænkningen afgiven indstilling, hvorefter der skal kunne ydes garanti mod tab i forbindelse med reklamekampagner og lignende i udlandet med henblik på eksport af danske varer.

ad § 8.

Efter den gældende lovs § 2 D kan der gives garanti over for banker og andre for lån, der ydes eksportører med henblik på effektivering af konkrete eksportordrer, ligesom der efter lovens § 3 ydes garanti over for banker og andre for lån til virksomheder i sådanne tilfælde, hvor endelig eksportordrer endnu ikke foreligger, men hvor afsætning i udlandet dog må anses for sandsynliggjort.

Bestemmelsen i forslagets § 8 giver i overensstemmelse med de forslag, der indeholdes i udvalgets betænkning, hjemmel til at yde kaution for banklån i eksportøjemed. Det bør i overensstemmelse med det i udvalgets betænkning indeholdte være en forudsætning herfor, at sådan kaution kun gives, når vedkommende bank ud fra en forretningsmæssig vurdering af risikoen ikke anser det for muligt uden sådan kaution at give det pågældende lån.

Medens den gældende lov kun giver adgang til at kautionere for banklån med henblik på eksport af danske varer, åbner forslaget mulighed for tillige i særlige tilfælde at støtte finansieringen af reeks-

portforretninger og anden eksport af udenlandske varer. Efter forslaget kan der endvidere ydes kaution for lån i forbindelse med danske arbejds- og tjenesteydelser samt til finansieringer af de i § 7 nævnte salgsfremmende foranstaltninger.

ad § 9.

De samlede garanti- og kautionsforpligtelser foreslås fastsat til 1½ milliard kroner, heri indbefattet de i henhold til den hidtidige eksportkreditlovgivning ydede garantier. Den gældende lovs § 2 fastsætter statens garantiansvar for ydede eksportgarantier til 500 mill. kr. Ved ændringslove til den gældende eksportkreditlov af henholdsvis 11. juni 1959 og 23. november 1959 er beløbet forhøjet til henholdsvis 700 mill. kr. og 1 milliard kroner. Man er af den opfattelse, at den stedfindende udvikling og det stigende antal garantier nødvendiggør en væsentlig forhøjelse af beløbet.

ad § 10.

Efter bestemmelsen tillægges eksportkreditrådet beføjelse til at fastsætte den risikopræmie, der skal betales for en given garanti eller kaution.

Ved fastsættelse af risikopræmierne bør det påses, at erhvervslivet ikke belastes med større risikopræmier end nødvendigt, men på den anden side må det som almindelig retningslinie for fastsættelse af risikopræmiernes størrelse være gældende, at der i det lange løb må være balance mellem præmieindtægter og de med eksportkreditrådets virksomhed forbundne udgifter, herunder de tab, der lides ved ydelse af eksportgaranti og kaution.

ad § 11.

Det foreslås, at handelsministeren efter forhandling med eksportkreditrådet fastsætter de nærmere bestemmelser for ydelse af garantier. Da garantier og kautioner fremover foreslås givet af eksportkreditrådet, der ligeledes fastsætter risikopræmien for en given garanti og kaution, finder man det naturligt, at de nærmere retningslinier herfor fastsættes af ministeren efter forhandling med eksportkreditrådet.

ad § 12.

Bestemmelserne i paragraffens litra a-c er i det store og hele enslydende med de hidtil gældende regler, idet det dog i litra c foreslås krævet, at også de her nævnte foranstaltninger skal tage sigte på fremme af eksport.